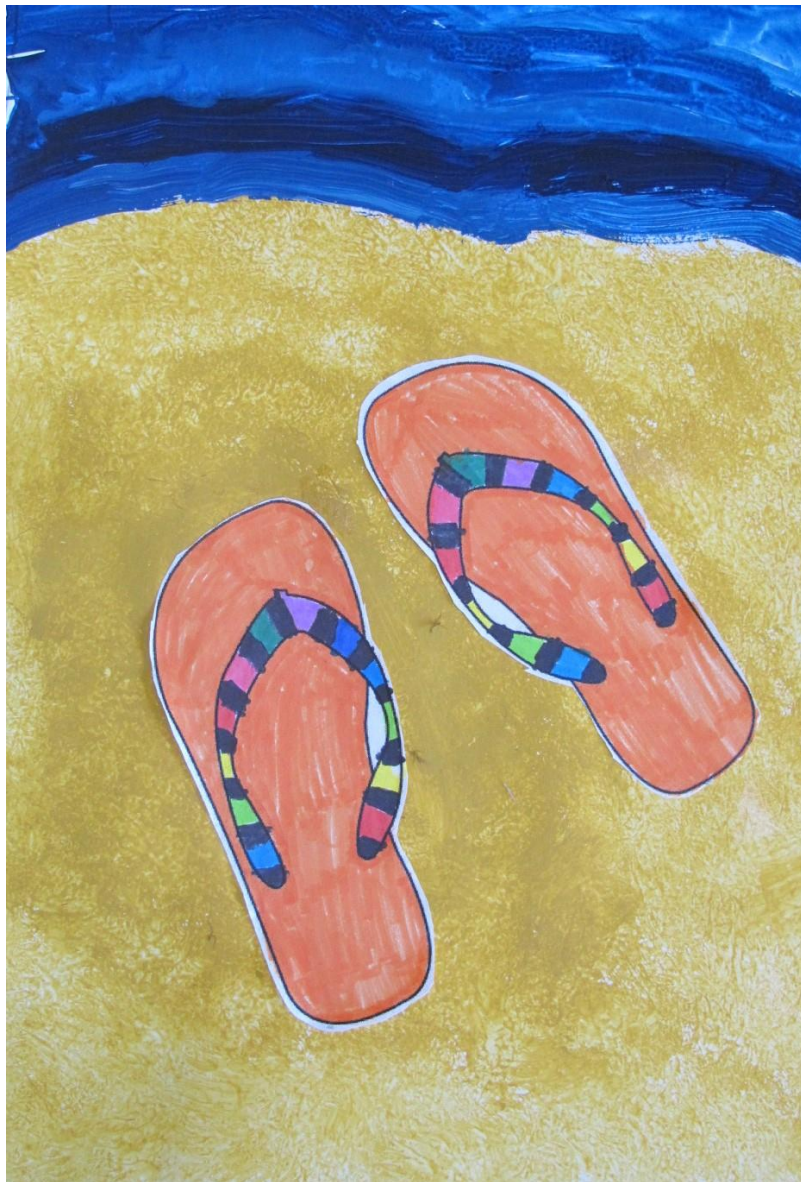
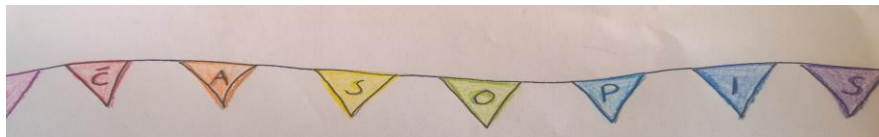

Autor obrázku: Josef Brabec, VI. tř.

AHOJ, VŠICHNI!

Dočkali jste se. Držíte v ruce letní číslo školního časopisu. A je opravdu skvělý! Důkazem je, že v soutěži o nejlepší školní časopis skončila naše Kanická sojka na druhém místě v Jihomoravském kraji, a tím se proboujvala do celostátního kola. Gratulujeme a přejeme úspěch i v tomto kole!

A co jsme pro vás v letním čísle připravili? No přece spoustu zajímavého super čtení: připomeneme vám akce, které se ve škole staly, seznámíme vás se zajímavostmi, s tím, co nás i vás baví, najdete zde i pohádky, recept na jahodovou zmrzlinu a samozřejmě nějaké to tvořeníčko. Čtvrtáci dokonce přispěli pexesem. A nebudou chybět rébusy, luštění, vtipy ani další fotopříběh.

Ještě zbývá jedna věc: vyhlášení vítězů soutěží. Moc gratulujeme Davidovi Kratochvílovi. Opět získává krásnou cenu, vyluštil totiž správně, jak starý je Lukášův děda. Moc nás však mrzí, že do soutěže se zapojili jen dva čtenáři.

V zimním čísle jsme také vyhlásili soutěž o nejplodnějšího externího autora. Zcela jednoznačně je to paní učitelka Jelínková se svou 4. třídou. Moc jim všem děkujeme za skvělou spolupráci a získávají od nás cenu.

Děkujeme však i všem ostatním, kteří nám do časopisu přispívali.

Krásné prázdniny!!!

/redakce/

CO SE DĚJE VE ŠKOLE

Kanický kos

Ve čtvrtek 20.4. v naší škole proběhla soutěž Kanický kos (2. ročník). Oproti minulému roku to byla docela změna, protože soutěžících bylo méně a navíc porota byla úplně jiná.

Soutěž byla rozdělena na dvě části: od 6 do 10 a od 11 do 15 let. Obrovská změna oproti minulému ročníku však byla, že letos se ve 2. kategorii zúčastnili pouze 3 žáci!

Porota byla více specializovaná, byli tam 2 sóloví zpěváci, 1 komentátor a učitelka zpěvu, kterou jsme jako jedinou znali z loňského roku.

Během akce Kanický kos jsme v porotě, která hodnotila výkon jednotlivých zpěváků, narazili náhodou na moderátora populárního rádia Evropa 2.

Po soutěži jsme si s ním trochu popovídali. Pojďme si tedy o něm něco říct.

Jmenuje se Ondra Urban a naší škole se mu líbilo. Jeho moderování začalo tím, že moderoval jakýsi studentský večírek. Tam si ho všiml nějaký významný člověk a nabídl mu moderovat už více méně profesionálně, hlavně nejruznější sportovní akce. Ovšem pak se mu povedlo dostat na svůj post do rádia Evropa 2. Ondru můžete poslouchat hlavně o víkendu.

/Adam, redakce/

Náš Kanický kos

Přihlásili jsme se, protože nás baví zpívání, a proto chodíme i do pěveckého kroužku za paní učitelkou Gronichovou.

Z našeho pohledu si myslíme, že to je vážně těžké se naučit dvě písničky, a pak s jednou písničkou jít na pódium a zpívat ji do mikrofonu. Skoro všichni měli velkou trému.

Zpívat před tolika lidmi a před porotou, která vás bude hodnotit, to si zaslouží obcerstvení. Já, Janča a moje kamarádka Kačka jsme si dali kofolu. My jsme z toho měli pocit takový dobrý, ale měli jsme trošku trému. Přišli se na nás podívat maminky, tatínkové, tety, strejdové, babičky a dědečkové.

Kanický kos se nám moc líbil.

/Jana V. a Kačka, redakce/

Limonádový Joe

Dne 10.4.2017 jsme byli v Divadle Radost na jedné z nejslavnějších a nejoblíbenějších českých komedií autora Jiřího Brdečky, kde správní muži pijí pouze Kolaloku – lihuprostou limonádu. Jsme přesvědčeni, že za ta léta Limonádový Joe vůbec nezestárnul a všem jeho obdivovatelům se stále líbí děj i všechny písničky. Pobavili jsme se my i všichni v divadle.

Nejvíce se nám líbilo, jak Limonádový Joe přišel k paní učitelce a řekl, že je Hogofogo a pak jí políbil ruku. A pak se nám nelíbilo, jak všichni začali střílet a rvát se. Jediná Winifred všechno zastavila a pak se všechno uklidnilo a taky dobře dopadlo.

Představení se nám moc líbilo, bylo veselé, zábavné, poučné a doufáme, že do Radosti půjdeme zase. */Jana V. a Kačka, redakce/*

Výlet do hasičky v Kanicích

Jedno květnové úterý zhruba v 9 hodin jsme vyrazili na druhý konec Kanic do naší hasičky. Privítali nás tam 2 hasiči.

Nejdříve jsme se šli podívat do hasičské klubovny. Tam z nás vybrali 5 lidí (Vendy, Maty, Ondra, Jana a Pepa), kteří se pokusili v časovém limitu obléct do bot, pláště, kalhot + nasadit si helmu. Všichni to úspěšně zvládli.

Poté nás rozdělili do 3 skupin a vyslali nás ke třem stanovištím. 1. bylo hlavně o lékařské pomoci a znalosti hasičské výbavy. Mohli jsme si nechat igelitové rukavičky. Druhé bylo o dost zábavnější. Část týmu pumpovala a část držela hadici a mířila na terč, který se postupně plnil vodou. Jakmile byl naplněný, začala houkat slabá siréna. Na 3. stanovišti jsme si vyzkoušeli rozmotávání a smotávání hadic, kterými jsme hráli bowling.

Celá akce se mi moc líbila.

/Adam, redakce/

PŘÍRODOVĚDNÝ VÝUKOVÝ PROGRAM – JEZÍRKO

Dne 3.5. se třetí ročník naší základní školy vypravil do výukového centra Jezírko.

Zde jsou práce žáků, kteří se této akce zúčastnili:

Jezírko bylo moc krásné. Byli tam jeden instruktor a jedna instruktorka, Eva a Honza. Já jsem měla instruktorku Evu. Nejprve jsme byli u jezírka a tam jsme lovili různé živočichy.

Já jsem byla s Kačkou. Nasvačili jsme se a šli jsme do

lesa, kde jsme plnili úkoly. Moc se mi tam líbilo a doufám, že tam se třídou půjdeme zas.

/Jana Vašíková/

Bylo to tam super. Nejdřív nás rozdělili na dvě družstva. Pak 1. družstvo šlo k jezírku a 2. družstvo šlo do lesa. Pak jsme šli lovit různé živočichy. Můj největší úlovek byla rosnička.

/Vašek Dostál/

Mně se líbilo, jak jsem byla s Evou. Byla to prima učitelka. Byla jsem v týmu s Davčou a pak se k nám přidal i Kuba. Byli jsme rozděleni na dvě skupinky. Ostatní byli s Honzou, my s Evou. Lovili jsme v jezírku živočichy. Ulovila jsem čolka. Davča ulovil okružíka, schránky chrostíků, pulce a jiné malé živočichy. Nasvačili jsme se a šli jsme ke studánkám. Po cestě jsme hráli vlky, povodeň, blesk, bouřku. Davča byl dobrý parták. Bylo to fajn. */Ema Rakšány/*

Plavání

Každé úterý jezdíme plavat. V autobuse jezdíme se školáčky. Přijdeme a hned se převlékáme do svých plavek. Až se převlečeme, převezme si nás pan trenér a společně si dáme rozcvičku. Pak se jdeme osprchovat, poté si vyhledáme svého trenéra a jdeme plavat. Až odplaveme, dáme si přestávku. Můžeme jít do bazénu nebo do vířivky.

/Jana V. a Kačka, redakce/

Devátáci

Už je tu červen a čas rozloučit se s devátáky. Tradičně všichni obhájili své skvělé absolventské práce velmi zajímavými prezentacemi.

LETNÍ TÉMATA

Léto

Léto je jedno ze čtyř ročních období. Tento měsíc máme nejraději, protože všem dětem začínají prázdniny.

Astronomické léto na severní polokouli nastává s červnovým slunovratem, tedy v okamžiku, kdy se Slunce na své zdánlivé pouti po obloze dostane nejseverněji. Obvykle se Slunce do těchto míst dostane okolo 21. černa. Astronomické léto končí podzimní rovnodenností, tedy v okamžiku, kdy po létě Slunce přechází přes rovník. Tento okamžik vychází obvykle na 23. září. Během léta se dny zkracují a noci prodlužují.

V mnoha zemích jsou po značnou část léta, tedy v měsících červenci a

srpnu, školní prázdniny. To proto, že děti dříve musely pomáhat se sklizní obilí, a tedy nemohly v tomto období chodit do školy.

Nejvyšší naměřená teplota u nás v období léta je z roku 2012 a bylo to 40,4 °C. Takto vysokou teplotu naměřili v Dobřichovicích.

A jaké jsou nejdeštivější oblasti na našem území? Průměrně spadne na našem

území asi 680 mm, tedy 680 litrů vody na každý metr čtvereční. Z dlouhodobého hlediska mají u nás největší průměrný úhrn spadlých srážek Jizerské hory. V oblasti Bílého Potoka spadne za rok průměrně 1 705 mm srážek. Z této horské oblasti máme ale i roční srážkový rekord. V roce 1926 spadlo na Jizerce v nadmořské výšce 870 metrů na mořem 2 220 mm srážek. Roční úhrny nad 2 000 mm pak ještě byla zaznamenány na šumavské Horské Kvildě v roce 1922, a to 2 132 mm a na Lysé hoře v Beskydách v povodňovém roce 1997 2 067 mm.

Toto období mám nejraději, protože je teplo, můžeme se koupat v bazénu, chodíme na výlety, jsou zatím dlouhé dny, všechno kvete, zraje ovoce, zelenina, venku grilujeme a všichni si teplých dní užíváme. Jen aby i letos bylo pěkně a přšelo co nejméně.

/Luky, redakce/

Gabriela Beránková, VII. třída

Výstava Na plotě

Návštěva ZŠ Babice nad Svitavou a ZŠ Ochoz u Brna u nás

Letní kvíz

1. Který český císař se narodil 18. července?

- a. Karel IV.
 - b. Ferdinand II. Tyrolský
 - c. Rudolf II. Habsburský
-

2. Kdy začíná léto?

- a. 15. června
 - b. 1. července
 - c. 21. června
-

3. Kdy začínají prázdniny?

- a. 1. července
 - b. kdy chceme
 - c. v únoru
-

4. Kdy si připomínáme Den upálení mistra Jana Husa?

- a. 5. července
 - b. 10. června
 - c. 1. června
-

5. Jak se anglicky řekne léto?

- a. Spring
 - b. Summer
 - c. Winter
-

6. Co z uvedeného ovoce neroste v našich zemích?

- a. Třešně
 - b. liči
 - c. Jablka
-

7. Jaké horoskopy jsou od 22. 6. do 22.7.?

- a. Blíženci
- b. Rak
- c. Lev

Řešení: 1c,2c,3a,4a,5b,6b,7b

/Šimon, redakce/

Mlsáte? Udělejte si **jahodovou**

Potřebujete:

300g jahod

300g smetany

100 ml vody

80 g třtinového cukru

A jde se do práce:

Cukr rozmícháme v kastrolku s vodou a přivedeme k varu. Vaříme asi 2 minuty, dokud se cukr nerozpustí. Omyté jahody rozkrájíme na menší kousky a nasypeme je do vroucí cukrové vody a vaříme další 2 minuty. Tuto směs rozmixujeme a necháme vychladnout. Pak přidáme smetanu. Pořádně zamícháme a nalijeme do uzavíratelné krabičky. Krabičku dejte přes noc do mrazáku a ráno se můžete těšit na výbornou jahodovou zmrzlinu.

Dobrou chuť!

zmrzlinu !!!

/Jana Č., redakce/

CO NÁS BAVÍ

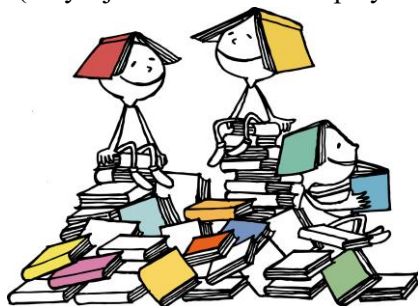
Čtenářova knihovnička

Pokud máte rádi fantasy, tak budete z této série nadšení. Jmenuje se Percy Jackson, napsal ji americký autor Rick Riordan a určitě nadchne všechny, kteří se nějakým způsobem zajímají o řeckou mytologii.

Série začíná takto: Problémový dvanáctiletý žák Percy přestupuje z jedné školy na druhou, dokud se nedostane na jednu, kde se skamarádí s Groverem, který je ve skutečnost satyr. (Satyr je stvoření s chlupatými kozlíma nohama.) Satyry vysílají polobohové z Tábora polokrevných, aby nalézali další polokrevné, takže nováčky do tábora.

Potom, co svede souboj se svou matikářkou, která se proměnila v Lítici (dohleďte si to), se do Tábora dostane také. Ovšem v Táboře jsou velké nepokoje, jelikož se ztratil Blesk hlavního řeckého boha Dia. (č. j. Zeus)

A tak se ho Percy vydává s Groverem a Annabeth hledat. Další čtyři díly pokračují výpravou do Moře nestvůr, povstáním Titánů a jejich poražením, atd. Jakmile Percyho dočtete, můžete pokračovat v sérii Bohové Olympu. Hezké čtení!

/Adam, redakce/

Španělština

Španělštinu se učím dva měsíce a už dokážu třeba napočítat do dvaceti.

Stále mě to moc baví a hodlám s ní pokračovat. Moje učitelka teď ale odjela do Španělska za prací a já se musím učit sama. */Jana K., redakce/*

Kajukenbo

Jmenuji se Valerie. Chodím do druhé třídy. Ráda bych Vám řekla o bojovém umění, které se mi moc líbí. Jmenuje se Kajukenbo.

Kajukenbo pochází z Havaje. Havajané ho používali proti opilým námořníkům. Je to sebeobrana.

Já už Kajukenbo cvičím rok a mám žlutý pásek. V budoucnu bych se chtěla stát trenérkou. Na Kajukenbu je zvláštní, že máme černá kimona a nejvyšší pásek je červený. Můj trenér je tat'ka, ale říkám mu trenére. Je přísný, ale spravedlivý.

Na začátku tréninku se všichni pokloníme. To je japonský pozdrav. Potom je rozvíčka, se kterou někdy pomáhám. Cvičíme různé techniky. Mají japonské názvy. Japonsky si také počítáme. Kdo nedává pozor, dělá za trest kliky. Hrajeme i hry. Také jsme byli v televizi. Kdo bude chtít, může se k nám přidat.

www.kajukenbo.cz */Vali Němcová, II. třída/*

Eiffelova věž

Je nejznámější dominantou ve Francii. Stavěla se v letech 1887- 1889. Do roku 1930 kdy měla 300,65 metrů, byla Eiffelova věž nejvyšší stavbou světa. Dnes měří včetně antény 324 metrů. Je pojmenována po svém konstruktérovi Gustavu Eiffelovi.

Eiffelova věž byla postavena u příležitosti stého výročí velké francouzské revoluce a Světové výstavy, která se v roce 1889 v Paříži konala, a měla zde původně stát jen 20 let do roku 1909. Pařížané tuto stavbu nejprve nenáviděli a označovali ji za trn v oku (spisovatel Guy de Maupassant pravidelně navštěvoval v ní umístěnou restauraci s tím, že je jediným místem v Paříži, odkud se na věž nemusí dívat). Mezi kritiky stavby patřili také Émile Zola nebo Alexander Dumas.

V současnosti je věž významným turistickým cílem, na nějž jsou Pařížané hrdí a který ročně navštíví asi 7 milión lidí z celého světa.

Zajímavosti o Eiffelově věži:

1. Železná dáma neměla vždy stejnou barvu, jako má dnes. V době svého vzniku byla červená a během své historie vystřídala celkem šest různých barev, včetně okrově žluté. Každých sedm let pak věž dostává nový ochranný nátěr, který jí chrání proti korozi. Bývá na něj použito kolem šedesáti tun barvy a celý proces trvá skupině 25 natěračů průměrně 18 měsíců.
2. Francouzská automobilka Citroen umístila v letech 1925-1934 na Eiffelovu věž vertikální nápis "Citroen" a bylo použito k tomu bezmála čtvrt milionu žárovek.

/Šimon., redakce/

Pohádky

ZOO Brna vyhlásila literární soutěž. Úkolem bylo napsat pohádku o méně známých zvířatech z našich lesů. Naši čtvrtáci se zapojili také a získali tato místa:

1. místo Josef Husták
2. místo Marek Bajer
3. místo Dominika Vystrčilová
4. místo Barbora Břínková

Tito žáci získali na 22.4. 2017 volný vstup do ZOO, kdy bylo vyhlášení a předávání cen. Zúčastnil se Marek Bajer.

Pohádky si můžete přečíst i vy:

Rys ostrovid

Žil kdysi v lese rys, který byl sice ostrovid, ale neviděl si ani pořádně na špičku nosu a přemýšlel, jak by si spravil zrak. A tak se vydal za starým jezevcem, který měl noru pod velkým bukem a k němu chodili

zvířata z celého lesa, protože byl velice moudrý. A ten mu poradil, že jediný způsob, jak mu vrátit zrak, je najít zázračný předmět, který viděl, jak ho jeden hajný měl na očích a bez něj vůbec neviděl.

A tak se náš rys vypravil hledat ten zázračný předmět. Šel už asi tři dny, až došel k hájovně na kraji lesa. Došel až k oknu a nahlédl dovnitř. Uvnitř spatřil pana hajného, jak se svým psem a s flintou v ruce vyráží ven. Rys na nic nečekal a začal upalovat pryč do lesa a pomyslel si: „Jestli mě chytí, bude se mnou ámen!“ Běžel dál, když náhle ucítil v noze velkou bolest. Když se podíval, co se stalo, zjistil, že se mu do nohy zakousla pytlácká past. Pokoušel se ji setřást, ale past jeho nohu nepřestala svírat. Snažil se utíkat dál, ale nakonec padl únavou.

Když se probudil, ležel v hájovně v hajného posteli s obvázanou nohou a spatřil hajného, jak sedí u stolu a mumlá si pro sebe: „Zatracení pytláci, málem mi chytili chráněného rysa.“ Rys se podívil: „Já jsem chráněný?“ Hajný se na něho upřeně podíval: „Ááá, náš rys se už probudil!“ a usmál se. Spal jsi pěkně dlouho. Budeš tu muset chvíli zůstat, než se ti noha uzdraví. A než ti seženu nové brýle. Rys se zeptal: „Co jsou to brýle?“ Ale hajný mu nerozuměl, protože lidi nerozumí zvířecí řeči, zato zvířata lidské ano. Jenže to náš rys nevěděl, ale radši se na nic neptal.

Tak rys u hajného strávil pár týdnů, až měl nohu úplně v pořádku. Když už se měl vrátit zpátky do lesa, hajný vzal stejný předmět, který měl na očích, akorát o trochu menší a dal ho rysovi na oči a řekl: „Tady máš své nové brýle.“ Náhle rys viděl všechno perfektně, ne žádné rozmazané čmouhy a řekl si: „Aha, tak tohle jsou brýle!“ A byl šťastný, že zas vidí pořádně.

Když šťastně uháněl lesem, ještě se ohlédl a viděl, jak mu hajný mává z okna. Když už došel až domů, přivítal ho houf zvědavých zvířátek, která vyzvídala jedno přes druhé: „Kdes byl tak dlouho? Neudělal ti hajný něco? Měli jsme o tebe strach! Co to máš na očích?“ A tak jim rys vyprávěl a vysvětloval, že ba naopak a že noha do pasti zachránil. A chodilo zvířátek, když stalo nebo potřebovali. A rád, že už vidí nemusí pořád aby nevrazil /Josef Husták/

Šimon nebo Jonáš? Hádejte ☺
Zayferus ve škole.

hajný není zlý
se mu chytla
a že ho hajný
tak k hajnému
spousta
se jim něco
něco
náš rys? Ten je
pořádně a
dávat pozor,
do stromu.

O sově, která chtěla zpívat

V jednom lese žila soví rodinka. Měla tři malé sovičky: Vendulku, Karolínku a Zuzanku. Byla to vzorná rodinka. Každý večer vstávali, umyli se večerní rosou a potom letěli na kraj lesa, aby lovili myši. Když měli dost, letěli zpátky a malé sovičky si hrály na honěnou nebo sedávaly na stromě a povídaly si.

Jednou přišla Karolínka s nápadem: „Budeme si povídat o tom, jak budeme velké.“ Sestřičky souhlasily a Karolínka začala: „Až budu velká, najdu si krásného sováka, budeme mít spolu vajíčka a z nich svá miminka.“

„To je hezké, ale nudné!“ řekla Zuzanka. „Já chci prolétat celý les, no řekněte, není to úžasný nápad?“ zasnila se. „A co bude dělat Vendulka?“ zajímalo sestry. „Já bych se chtěla naučit zpívat.“

Sestry se začaly smát: „Zpívat? Ty jsi hloupá Vendulko, sovy přece zpívat neumí!“ Vendulka se rozzlobila: „To se ještě uvidí.“

Když šla ráno rodina spát, Vendulka letěla na kraj lesa. Sluníčko zrovna vycházelo. Vendulka seděla na stromě a koukala. Náhle se větvička, na které seděla, zhoupla. Posadil se na ni kos a začal zpívat. „Páni, to je krása,“ zatleskala Vendulka, „nauč mě to taky!“ Kos se podivil, ale souhlasil. Když se unavená Vendulka vrátila večer domů, čekali na ni nazlobení rodiče. „Kde jsi byla, mohlo se ti něco stát? Už nikdy nikam sama nepoletíš!“ Vendulka jim odpověděla, že se učila zpívat. „Sovy nezpívají!“ zlobil se tatínek a odletěl s ostatními na lov. Vendulka zůstala doma a hned usnula.

Když se probudila, doma ještě nikdo nebyl. Tak se rozhodla, že si zazpívá. Přiletěla maminka a divila se, jak krásně Vendulka zpívá. Chtěla, aby ještě něco zazpívala, ale Vendulka už víc neuměla, už se více naučit nestihla. „To nevádí,“ řekla maminka, „zítra se naučíš novou písničku a já poletím s tebou.“

A tak byla Vendulka šťastná, že se může učit zpívat. Maminka byla spokojená, že je Vendulka šťastná, i když zpívala jako kos.
/Dominika Vystrčilová/

Život zajíce

Kdysi dávno žil byl jeden zajíc,
co měl chleba krajíc.
Jednou šel s krajícem po lese,
a pak taky do meze.
Potkal medvěda Pepíka,
medvěd Pepík naříká:
„Kdybych tak měl kousek chleba,
to by byla velká věda pro medvěda.“
„Tady máš ten kousek chleba,
ať ho někde seženeš,

a já radši utíkám, než-li ty mě sežereš.“

Doběhl až ke stodole,
seno nahoře a dole.

Zamyslel se:

„Asi trochu ochutnám,
třeba si i pochutnám.

Je to tady jako ve snu,
ale už musím, jinak do sena klesnu.“

Tak pelášil domů,
přes plný les stromů.

„Jejda, už je konec!“

Koukl se na hodinky
od zajecí maminky:

„Už toho bylo moc,
tak vám přeji dobrou noc.“

/Tomáš Slabý, IV. třída/

Procvičte si vyjmenovaná slova po S

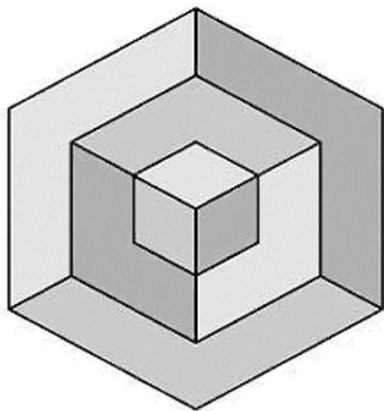
Byl jednou jeden sysel a ten měl syna, který byl stále sytý. Za sychravého počasí ten náš syn totiž sypal do sebe sýry. Přišel za synem jednou táta sysel, ať za sychravého počasí do sebe přestane sypat sýry, že hovořil o jeho sýrovém problému se sýčkem a sýkorkou. „Moudrý sýček a sýkorka mi řekli,“ přemítal táta sysel, „že lepší než sýr je syrový hmyz.“ Syslův syn syčel na otce, že bez sýrů nechce žít. Byl z toho velice nešťastný, protože si nedokázal představit život bez sýrů. Až jednoho sychravého rána syslův táta schoval synovi do sýra mravence. A od té doby jí syslův syn namísto sýrů syrový hmyz, ale občas, když je hodně sychravo, si dá k mravencům k večeři i kousek sýra.

/Kristýna Suchyňová, III. třída/

Optické klamy

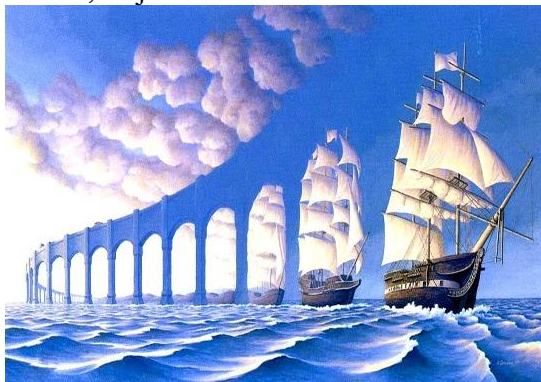
Optické klamy nebo iluze tě matou.
Kolik vidíš krychlí?

Jaké zvíře vidíš?

Poznáš, co je na obrázku?

Řešení: Obličej je pohádky
: 2
: Tygr
: loď, most, moře, mraky

/Jana Č., redakce/

POVĚSTI Z NAŠEHO OKOLÍ

Dnes si přečtete pověst z Ochoze u Brna.

Nedaleko cesty z Ochoze do Křtin nad místem zvané Hlubna se nachází se v lese místo nazývané „U čerta“. Podle starých pověstí žil zde v jeskyni pomatený voják z bitvy u Slavkova. Údajně to byl chlap černý jako cikán. Z bitvy utekl a zatoulal se do těchto prostor.

Jméno ani rok se nepodařilo zjistit, ani ke které armádě patřil, jen se našly zbytky uniformy a jeho šavle. Lidé se ho báli, nazývali ho čertem a místu v lese říkali „U čerta“. Přesné místo jeskyně upadlo v zapomenutí, jen ve starých mapách se zachoval název po tomto nešťastníkovi, který tam asi zemřel. Domácí lidé strašili děti a hlavně mladá děvčata, aby se netoulala v noci po okolí, že si je čert odnese do své jeskyně. Prý se i stalo, že nějaké děvče z okolní vesnice se ztratilo, ale žádné přesně doložené doklady nalezeny nebyly.

/Vašek, redakce/

III. třída fandí Kometě ☺

Družinka

Dopravní
výchova

Kluci z 2., 3. a 4. třídy
obsadili 3. místo
ve fotbalovém turnaji
Mc Donald's Cup

Vtipy

Nová paní učitelka si chce ověřit znalosti z psychologie, a tak děti vyzve: "Kdo si myslí, že je hloupý, ať se postaví." Nikdo dlouho nevstává, až nakonec si stoupne Pepíček. "Pepíčku, ty si myslíš, že jsi hloupý?" "Ne, to si nemyslím, ale nechtěl jsem, abyste tu stála tak sama."

Zastaví policajt auto a říká: "Pane řidiči už vám po páté říkám, že vám teče chladič!"

„A já vám už popáté opakuji, že jsem kropící vůz!"

Dědeček s babičkou jsou v nebi. Leží na lehátkách pod slunečníkem na nádherné pláži a popijejí ledové drinky. Všude kolem nich jsou šťastní lidé, nikdo nemá žádné starosti, hraje rajska hudba - no prostě ráj. Vtom dědeček vstane a vlepi babičce facku. "Proč jsi to udělal?" ptá se babička. "Protože nebýt té tvojí hloupé zdravé výživy, mohli jsme tady být už dávno."

Přijde zajíc do cukrárny a povídá: "Jakou máte zmrzlinu?" Cukrář na to: „Jahodovou, vanilkovou, banánovou, borůvkovou, ananasovou, kiwi, čokoládovou, oříškovou, citronovou, višňovou a rybízovou." Zajíc na to: "Ale já bych chtěl tedy mrkvovou."

Cukrář na to: "Zajíci, mrkvovou nemáme!"

"Tak se to opakuje každý den, až se cukrář naštve a mrkvovou objedná.

Když se zajíc opět zeptá, že chce mrkvovou, tak mu jí dá hned 4 kopečky.

Zajíc se podívá na cukráře, olízne zmrzlinu a povídá: "Ta je ale pěkně hnusná, že?"

Hurvínek šel na očkování, a křičí přes celou ordinaci.

Spejbl ho uklidňuje: "Hurvajs, nekřič, vždyť ani nevíš, proti čemu tě očkují."

"Vím. Proti mé vůli!"

Přijde Pepíček za maminkou, že ho bolí hlava.

"Maminko, mě bolí hlava."

Maminka mu odpoví: "Víš Pepíčku, musíš hodně pít."

Pepíček: "Dobře, takže kde je kořalka?"

Přišel host do restaurace. Objevil se vrchní s dotazem, co si pán přeje.

„Přineste mi to, co má tamhleten pán," povídá host.

Vrchní se za chvíli vrátil a povídá: „Promiňte, pane, rád bych vám vyhověl, ale on mi to nechce dát."

/Vašek, redakce/

Rébus

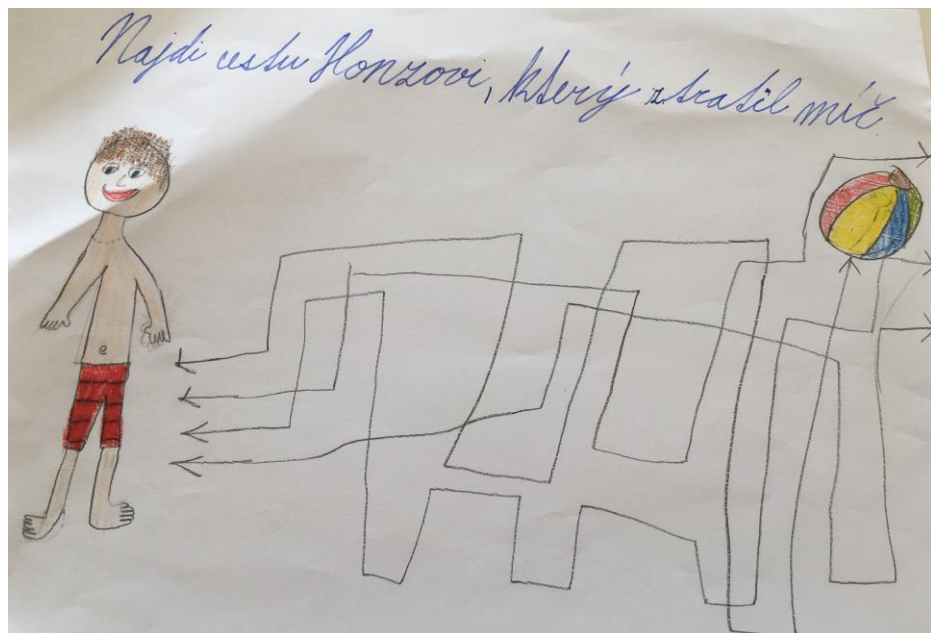
Představte si, že jste pilot letadla. V letadle je 80 sedadel, 48 cestujících a jedna letuška. Vaše letadlo letí z Ameriky do Francie. V nádrži zbývá 1000 l leteckého benzínu. 20 km před vámi se nachází hurikán o průměru 200 m. Nejbližší letiště se nachází 1500 km před vámi. Kolik let je pilotově babičce?

/Adam, redakce/

Který chlapec chytne jakou rybu?

/Janča V., Kačka, redakce/

/Janča V., Kačka, redakce/

Ovoce do škol

Kreativní stránka

Zvířátka z ruliček od toaletního papíru

Máš hodně ruliček od toaletního papíru a nevíš, co s nimi udělat? Tak si můžeš vyrobit právě tato zvířátka.

Potřebuješ pouze: lepidlo, ruličku/y od toaletního papíru (podle toho, kolik si budeš chtít vyrobit zvířátek), barevné papíry a tužku nebo fixy.

Postup:

1. Na ruličku nalep barevný papír tak, aby byla barevná.
2. Okraje na jedné straně ruličky ohni dovnitř tak, aby vznikla ouška.
3. Z barevných papírů si vystříhni oči, pusy, ocásek, nožky,... a nalep je na zvířátko.
4. Fixami nebo tužkou dokresli detaily. A máme hotovo! Jednoduché, že?

/Jana Č., redakce/

Pexeso

/Marek Hynšt, Šimon Drábek, V.třída/

Školní projekt: Bezpečná cesta

Obrázek Radka Drahovzala, VIII.

Náš diplom

Jsmo moc rádi, že se můžete podívat na tento diplom. Víte, že jsme se umístili na druhém místě v krajské soutěži Školní časopis roku 2017? Navíc nás toto místo opravňuje postoupit do celostátního kola!

Držte nám palce, chceme se umístit co nejlépe.
(redakce časopisu Kanická sojka)

Co mi škola dala a co mi škola vzala?

Pro většinu lidí to byl obyčejný den 1. září, roku 2008. Pro mě to byl den zcela výjimečný. Šla jsem totiž poprvé do školy. Věděla jsem, že nic už nebude jako dřív. Bylo mi úplně jasné, že škola je jiná

než školka. Období mé dětské nezávislosti a bezstarostnosti skončilo. Škola znamenala něco neznámého, něco nového, co mě čeká. A do toho nového neznáma jsem chtěla vykročit pravou nohou.

Přesto, že jsem si byla jistá, že ve škole to bude skvělé, ovládla mě nervozita. A ten strach byl čím dál větší než prvotní nadšení. Přesně si

pamatuji, jak moc jsem se bála. Co když se mi tam nebude líbit? Co když si nenajdu kamarády? Otázky se mi honily hlavou. Několikrát jsem se proto pyšně prošla kolem své růžové aktovky. Ještě jednou zkontrolovala, zda mám všechny pomůcky do školy, které jsem celé léto pečlivě schovávala pro tento okamžik, a pěkně ustrojená jsem vyrazila do školy. Cestu do školy si moc nepamatuji. Nevím, zda jsem jela autem nebo šla pěšky, na tom nesejde. Do té velké budovy, které se říká škola, jsem vkročila pravou nohou (tedy alespoň doufám). Rozhlédla jsem se a zůstala jen hledět. Viděla jsem spoustu žáků. Starší, mladší i nejmladší, všichni seděli a zvědavě čekali na začátek školního roku. Tehdy jsem si sedla do první řady a poprvé spatřila svoje budoucí spolužáky, aniž bych tušila, že s některými strávím následujících devět let. Stal se ze mě „prvňák“. Naučila jsem se číst, psát, počítat, ale tím moje cesta na základní škole teprve začala.

Čas plynul hrozně rychle. Jednou je vám šest a za chvíli jedenáct. A máme tu druhý stupeň a vy víte, že vaše roky na škole se pomalu krátí. Čas potom zase o kousek uteče. Uvědomíte si, že devět let je za vámi. Už mi zbývá jen pár dní. Za chvíli se musím se školou rozloučit a zahájit další část svého života.

Škola mi dala kamarády, skvělou třídu, nezapomenutelné zážitky, okamžiky a vzpomínky. Naučila mě radovat se z úspěchů a příliš se netrápit z prohry. Díky škole jsem poznala svůj životní cíl. Škola mi ukázala, v čem vynikám a v čem naopak ne. Naučila mě samostatnosti, rozhodnosti a vlastního názoru. Mohla bych říci, že mi vzala volný čas, bezstarostnost a dětství. Na druhou stranu si nedovedu představit, jak bych tento čas bez školní docházky a povinností vyplnila.

Začínám mít i docela strach. Musím si přiznat, že školu opustit nechci. Budou mi chybět nejen spolužáci, učitelé, ale i místo, kde jsem strávila část svého dětství a dospívání. Něco končí a něco začíná, to je prostě život. Tak tedy sbohem „základko“.

Aneta Minaříková, IX. třída

NEJLEPŠÍ ČASOPIS ROKU

Ráno jsem vstával hodně brzy, abych stihl nejdůležitější akci v kraji, která se konala v Brně na Malinovském náměstí – vyhlášení Nejlepší časopis roku 2017. Byla to pro nás pocta. Přišli jsme do místnosti. Chvilí jsme čekali a pak to začalo. Když přišli organizátoři, řekli nám, co budeme dělat – čekala nás městská hra. Vysvětlili nám pravidla. Špatné bylo, že vykládali skoro tři čtvrtě hodiny. Dali nám papíry s mapou Brna a papíry na splňování úkolů. Měli jsme chodit po různých památkách v Brně a plnit různé úkoly. Vyšli jsme do ulic Brna a splňovali úkoly. Chvilí před jedenáctou hodinou jsme měli splněné všechny úkoly, a tak jsme vyslali Janu a Vendy, aby hlídaly orloj, jestli dostanou kuličku, která měla během desíti minut vypadnout. Kupodivu kulička nespadla a všichni měli smůlu. Měli jsme splněny všechny úkoly a následovala přestávka. Celá redakce se rozutekla po náměstí Svobody do různých restaurací já s Vaškem a Lukášem jsme si zašli do McDonaldu, kde jsme si dali dobrý burger. Potom jsme šli na vyhlášení nejlepšího časopisu.

Naše Kanická sojka byla na 2. místě společně s Rosníkem z Rosic a na 1. místě byl Moravánek z Vyškova. Za to, že jsme splnili úkoly z Brna, jsme dostali fidget spinner. Poté jsme měli čas na to, abychom si zašli na zmrzlinu. Když jsme si tak pochutnávali, slyšíme nadávky, vulgární slova a volání. Podíval jsem se a první, co vidím, jsou dva muži, kteří se hádali a následně i rvali. Po pěti minutách přijela policie a oba dva odvezla. Potom jsme se sešli a šli na tramvaj. Tramvaj nás odvezla do Židenic, ten nás dovezl do Bílovic, nastoupili na autobus, který nás dovezl do Kanic, tam jsme se rozloučili a šli domů. Byla to super akce a senza zábava.

Šimon a Vašek redakce

Připravili žáci ZÚ Časopis ZŠ a MŠ Kanice, okres Brno-venkov (Jana Vašíková, Kateřina Šrajerová, Lukáš Slabý, Václav Žižlavský, Šimon Drábek, Jan Kokojanová, Jana Čivišová, Vendula Sumcová, Adam Urválek, Radovan Ryšavý).

Titulka a ostatní obrázky: výtvarné práce žáků naší školy, free Google obrázky.

Fotografie: vlastní; rodiče souhlasí s použitím fotografií a prací svých dětí a jejich zveřejněním.

zskanice.casopismail.com, www.zskanice.cz

